

PROHLÁŠENÍ

Dne 19. 10. 2011 Krajský soud v Brně bude projednávat mé odvolání ve věci zalepení 33 zámků a jiných výtržností na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Po tom, co jsem zažil doposud, nepochybuji, že soud odvolání zamítne a potvrdí dřívější rozsudek v plném rozsahu.

Filozofická fakulta a Masarykova univerzita se tím budou chlubit. Nebudu mít tedy na výběr a budu muset vyměřit spravedlnost sám. Nedokážu se smířit s bezprávím a beztrestností těchto lidí.

V mé věci nebyly žádné důkazy a nikdo mě neviděl lepit zámky. Jediným důkazem bylo to, co jsem psal na svých internetových stránkách. Soud se opíral o předpoklad, že svědek doktor **Madecki** mě přechytračil tím, že si ty stránky stahoval a překládal, aniž bych o tom věděl. Já jsem ale po celou dobu o tom věděl, což můžu dokázat, a co přiznal u soudu dokonce samotný svědek **Madecki**. V takovém případě bych byl korunovaný blbec, kdybych šel lepit zámky na Filozofickou fakultu. Svědek **Ivo Jurtík** byl přesvědčen, že jsem nemohl vědět o věcech, o kterých jsem psal na svých stránkách. Dokázal jsem, že jsem to vědět mohl.

Dalším nepřímým důkazem je skutečnost, že kamerový systém mě zaregistroval pohybovat se po areálu Filozofické fakulty v den, kdy údajně byly zalepeny zámky. Není to žádný důkaz, protože kdybych šel lepit zámky anebo dělat jiné výtržnosti, nasadil bych si čepici nebo kapuci a nikdo by mě nedokázal identifikovat. Podle obžaloby jsem to udělal 6. ledna - tehdy byla zima a foukal velmi studený vítr, proto by nikomu nepřipadalo divné, že mám na sobě čepici nebo kapuci. Žádal jsem soudce, aby se podíval, jak se chovám na nahrávkách - bohužel soudce to vůbec nezajímalo.

Ve výpovědích svědků jsou rozpory patrné na první pohled - třeba **Josef Klein** řekl, že se vůbec nedívali na nahrávky z kamerového systému, kdežto svědek Ivo Jurtík tvrdil, že mě na nahrávkách viděl. **Josef Klein** tvrdil, že zámky byly zalepeny v budovách "C" a "D", svědek **Madecki** řekl, že 7. 1. našel zalepený zámek na dveřích své kanceláře, která se nacházela ve čtvrtém poschodí budovy "B", což odporuje výpovědi **Kleina**.

Soudce rozhodl o mé vině na základě tzv. "řetězce událostí", tzn. když jsem dělal všechny věci, které nahlásila Filozofická fakulta, znamená to, že jsem také zalepil ty zámky. V praxi to vypadalo tak, že **Josef Klein** přinesl fotky nějakých malůvek na záchodech a řekl, že jsem to udělal já. Já jsem vinu popřel. Soudce dal za pravdu **Kleinovi**. Můj návrh, aby udělali grafologický rozbor, odbyl smíchem.

Kuriózní je výpověď svědka **Michala Przybylského**, který tvrdí, že mě viděl utíkat od dveří jeho kanceláře, kde jsem nechal pyrotechniku. Vzhledem k tomu, že je to velmi obézní člověk a pohybuje se velmi pomalu, je to prostě nemožné, i kdybych tam skutečně byl. Údajná smrtelně nebezpečná nálož byla mnou na základě popisu identifikovaná jako úplně neškodný "smrad'och", který lze běžně koupit v "Ptákovinách". **Michal Przybylski** si hraje na rekordmana v bězích na 100 metrů a soudce mu věří. Parodie.

Svědčyně **Magdalena Czapla**, která mě údajně viděla někde před školou a podle svědka **Madeckého** mě viděla manipulovat s náložemi v budově "B", náhodou po tom, co vypovídala na policii, obhájila za nejvyšší známku bakalářskou práci, na stejnou známku složila státní zkoušku, a tento semestr začala učit a působit jako studentský asistent (dřív: pomocná vědecká síla). Soudce zamítl můj návrh na její předvolání k soudu. **Magdalena Czapla** díky své křivé výpovědi udělá vědeckou kariéru.

Svědék **Madecki** lhal jako když tiskne. Tvrdil, že jsem studoval jenom proto, abych bez námahy získal diplom. Lhal také, že jsem se po celou dobu studia choval vulgárně vůči vyučujícím a studentům. Řekl, že jsem mu a **Przybylskému** mnohokrát posílal výhrůžné maily a esemesky, přičemž žádnou nepředvedl. Soudce mu uvěřil, i když jsem žádal expertízu. Soudce mě shledal vinným z posílání neexistujících výhrůžných esemesek a mailů jenom na základě výpovědi svědka **Madeckého**. Jak se rozhoduje v takových věcech lze sledovat na příkladě procesu bývalého předsedy disciplinární komise Filozofické fakulty - **Břetislava Horyny**. Podrobný rozbor mailů, předvolávání znalců - v mém případě prostě **Madecki** řekne, že jsem mu posílal takové maily a jsem shledán vinným. Jako příklad mého vulgárního chování doktor **Madecki** uvedl, že během mého působení v polonistické knihovně v době, kdy jsem působil jako pomocná vědecká síla, jsem vulgárně nechal studenty vrátit knihy. V praxi to znamenalo, že jsem na dveřích knihovny zveřejnil seznam studentů, kteří mají půjčené knihy několik měsíců (což je běžná praxe) a udělal jsem to na příkaz **Michala Przybylského**. To soudce samozřejmě nezajímalo, stejně jako ostatní vysvětlení, která jsem podával.

Doktor **Madecki** lhal také o průběhu mé zkoušky do doktorského studia. Jako první a jediný jsem nebyl do toho studia přijatý, což je jasný důkaz šikany. Zkouška spočívala v tom, že zkušební komise mě ponižovala, posmívala se mně a mým vyučujícím z polské univerzity, kterou jsem dřív vystudoval. Svědek **Madecki** dokonce řekl: "Když chcete napsat česko-polský slovník, musíte ovládat praslovanštinu". Samozřejmě u soudu to popřel. Kdo uvěří neúspěšnému studentovi?

Důležitá je skutečnost, že do smrti předchůdce doktora **Madeckého** ve funkci vedoucího Semináře západoslovanských jazyků a literatur jsem byl vynikající student, působil jsem jako pomocná vědecká síla a učil jsem. O všechno jsem přišel s nástupem doktora **Madeckého** do funkce. Dokonce jsem nedostudoval kvůli referátu v hodnotě 10 procent jedné známky. Měl jsem smůlu, protože kromě toho jsem měl konflikt s vedením fakulty a správci Informačního systému a ve svém předmětu jsem nechal psát test studentku (**Eva Nunvářová**), která má bohaté rodiče a udržuje velmi důvěrnou známost s **Michalem Przybylskim** a některými jinými učiteli (je veřejným tajemstvím, jak si dokáže zajistit nedotknutelnost). Nepřišla ani jednou na hodinu a smrtelně se urazila. Náhodou tato studentka mě okamžitě nahradila na postu pomocné vědecké síly, kde působí už třetím semestrem. **Madecki** u soudu tvrdil, že jsem přišel o tu funkci, protože jako pomocná vědecká síla lze působit pouze dva semestry. Případ této studentky dokazuje, že lhal.

Dalším důkazem šikan vůči mé osobě je skutečnost, že předmět, který jsem učil, byl zrušen v semestru jaro 2010 na pokyn děkana **Josefa Kroba**. Prý kvůli tomu, že předmět nesmí učit pomocná vědecká síla, pokud nemá podepsanou dohodu o provedení práce. Týkalo se to jenom mě, ostatní mohli učit bez problémů. V semestru podzim 2011 předmět "Polština pro začátečníky" učí studentky - **Magdalena Czapla**, **Eva Nunvářová** a **Miriam Loučková**, což dokazuje, že v mém případě se jednalo o šikanu.

Celá obžaloba je k smíchu. Nikdo neví, kdy byly zalepeny zámky, nikdo ty zámky neviděl, a zaměstnanci Filozofické fakulty ani nedokážou spočítat, kolik těch zámků bylo (25 až 33). Dalšími velkými zločiny jsou dvě ryby za skříněmi. Podle zaměstnanců Filozofické fakulty jsou to makrely, kdežto na fotkách, které přinesli k soudu, je sled, nikoliv makrela. Velkým zločinem je také máslo na skříně a lejno u dveří doktora **Madeckého**, přičemž to mohlo být umělé lejno. Byli také pobouřeni poházenými šproty, které našli v květnu 2011 na záchodech. Prostě velké zločiny. Pak jim ještě bláznily telefony. Nevěděli kdo, nevěděli jak, ale řekli, že já. Ve všech případech mě soudce shledal vinným bez jakýchkoli důkazů.

Pak byla ještě kauza nějakého výbuchu u kanceláře sekretářky Ústavu slavistiky **Hoffmanové**, po kterém všichni zaměstnanci jsou vyděšení a mají strach chodit do práce, jak tvrdil doktor **Madecki**. Prý mě jeden ze zaměstnanců viděl utíkat od místa výbuchu. Samozřejmě neřekli, kdo to byl a tento svědek nebyl předvolán k soudu. Nelze se hájit, když vůbec nevím, o čem se jedná a nelze také identifikovat výbušninu na základě popisu "bouchací kuličky". Stačí ale, že oni řekli, že jsem to udělal já, a soudce mě shledal vinným.

Samotný proces se podobal nějakému americkému satirickému pořadu. Já jsem si připadal, jako kdybych vešel do hospody a kolem mě byli samí kamarádi. Soudce zamítal skoro všechny mé otázky svědkům, všechny důkazní návrhy, během podávání vysvětlení a čtení mých otázek svědkům si kecal se státním zástupcem a zapisovatelkou nebo dělal, že spí. Jediné, co dokázal říct, je to, že on není vyšetřovatel a jeho nic nezajímá. Já jsem už pak šaškoval, protože jsem viděl, že jakékoliv pokusy o obhajobu nemají cenu. Kdo měl tu čest se soudcem **Kabelíkem**, ten ví, že píšu pravdu. Je politováníhodné, že taková individua rozhodují o osudech obžalovaných lidí.

Druhého líčení 15. června 2011 jsem se nemohl zúčastnit kvůli stávce na železnici 16. června, což by mi znemožnilo zpáteční cestu. Jak se ukázalo, i 14. a 15. června nejely také vlaky na trati Oswiecim - Cieszyn kvůli neohlášené a neoficiální stávce slezských strojvedoucích (prostě si několik strojvedoucích najednou vyžádalo dovolenou). Poslal jsem omluvu a žádost o odročení líčení. Soudce tomu samozřejmě nevyhověl. Zajímavé je, že soudce měl vyhotovený rozsudek se sedmistránkovým odůvodněním už 15 minut po druhém líčení. Musel velmi rychle psát. Podle mě on ten rozsudek měl už připravený před prvním líčením.

V případě, že bych měl spravedlivý proces a možnost obhajoby, byl bych zproštěn obžaloby. Nelze se ale hájit, když soudce zamítá všechny otázky a důkazní návrhy, a jakékoliv pochybnosti označí za výmysly duševně nemocného člověka. Jako zajímavost uvedu, že vyšetřovatel, státní zástupce, soudce a soudci u apelačního soudu jsou absolventy Masarykovy univerzity. Je samozřejmé, že budou zaujatí.

Určitě si kladete otázku, kdo zalepil ty zámky. Podle mě to udělal **Josef Klein**. Dva zalepené zámky prý našli 6. ledna, pak další dva 7. ledna našly uklízečky (podle výpovědi svědka **Kleina** - všechno v budově "C"). To jsou ale čtyři zámky, tak by to nemohli nahlásit jako trestný čin. Věděli, že tento den jsem byl ve škole. **Josef Klein** šel tehdy "zkontrolovat" ostatní zámky. Podle mě on je tak kontroloval, že v jedné ruce držel lepidlo, ve druhé klíče a lepil zámky. Nasvědčuje tomu skutečnost, že k zalepení zámků pachatel použil jiné lepidlo než během šesti měsíců zalepování zámků na Filozofické fakultě (v době, když jsem byl v Polsku). Jak jsem říkal u soudu, kdybych lepil zámky v budově "C", zalepil bych je především děkanovi. **Jurtík** tvrdil, že děkanát je chráněný elektronickým zámkem, a tato část budovy je už odpoledne zavřená, já ale můžu dokázat, že lhal. Zkuste si dokonce představit: přijdu na fakultu a v budově "D" za bílého dne nepozorovaně zalepím přes 30 zámků. Je to vůbec možné? Chápu 2-4 zámky, ale přes 30? Zkuste si projít budovou "D" a budete mít na to názor.

Není důležité, zda si myslíte, že jsem to udělal já nebo ne. Důležité je to, že se tady řeší věci jako nějaké zámky, ryby za skříněmi nebo lejno u dveří, neřeší se ale chování velkých vědců Masarykovy univerzity. Šikana, arogance, dlouhodobé ponižování - většinou jsou to obyčejní zločinci s vědeckými tituly, které obdrželi díky konexím. Jak ukazuje můj případ, Masarykova univerzita je organizovaná zločinecká skupina. Nemajetný student nemá žádná práva. Zaměstnanci Masarykovy univerzity mohou dělat cokoli. Když studentovi jednou rupnou nervy - oni jsou prostě svatouškové a student je šílenec.

Policie, státní zastupitelství a především soudy by měly dbát na dodržování zákona a spravedlivě řešit případné spory. V mém případě se jedná o parodii trestního řízení. Proč? Protože jsem nemajetný a neúspěšný student a vědci mají vědecké tituly, jsou proto považováni za čestné a poctivé občany.

Nedokážu se s tím smířit a nehodlám umřít jako pachatel. Kvůli rodinným a finančním problémům nemám už co ztratit. Kvůli několika vlivným lidem jsem na mizině. Každou noc sním o tom, jak zapaluji budovy Masarykovy univerzity a vraždím své pronásledovatele. Vraždím Josefa Kroba, Michala Brandejse, Romana Madeckého, Magdalenu Czaplu, parodii na soudce Kabelíka a zkorumpované policajty. Raději půjdu do vězení za mnohonásobnou vraždu než za něco, co jsem neudělal. Nejraději bych ale zahynul během přestřelky s policií. Zbraň sice nemám, ale i beze zbraně bych to zvládl. Nedokážu už bojovat s tím pocitem nespravedlnosti a vědomím, že ti zločinci jsou beztrestní. Řekněte, že jsem šílenec. Nejsem. Jsem prostě obyčejný člověk - pro bohaté odpad - kdo se nemůže hájit proti šikaně. Neselhal jsem já - nýbrž stát - rádoby vědci, rádoby policie, rádoby soudci. To oni mají zaručovat ochranu zájmů jednotlivců. V praxi hájí zájmy zločinců. Nedivím se masakrům na školách nebo Breivikovi. Prostě neexistuje jiná možnost.

Vy Češi jste národ zbabělců. Dokážete jenom útočit, když se oběť nemůže hájit, a útočíte do smrti jenom pro potěšení. Jste prostě sadisty. Pokud dojde ke krveprolití, mějte na paměti - nedali jste mi na výběr. Já mám něco, co mi umožní očistit mé jméno - vy budete oplakávat zločince, já už se spravedlnosti nedočkám. Umřu jako vrah a šílenec. A ještě přede dvěma roky jsem byl nadějný student se skvělou budoucností.

D.S.